

EESTI SKAUT

Eesti Skautide Ühingu ajakiri

Aprill 2006

HUNDUDELE

RATTAMATKALE

TALVELAAGRITEST

KASULIK TEADA

SILMARING

GILDIVEERUD

SKAUDIRIVIST

PERSOON

LENNART MERI MÄLESTUSEKS

PRESIDENDIL KÜLAS

SKAUDID NOORTEPARLAMENDIS

PRESIDENT LENNART MERI MÄLESTUSEKS

14. märtsil 2006. aastal lahkus meie seast Lennart Meri, Eesti Vabariigi president aastatel 1992-2001. Lennart Meri sündis 29. märtsil 1929 Tallinnas.

Kaheldamatult oli Lennart Meri näol tegemist äärmiselt värvika ja Eesti riiki parimal moel teeninud isiksusega, kes oskas Eestit ja eestlasi märkama panna. Eesti skautlusel oli president Meriga paar kokkupuutepunkti.

1998. aasta suurlaager „Metsaraamat” eelselt saatsime Lennart Merile kutse osaleda meie suurlaagri avamisel ja laagri viimasel päeval toimunud metsavendade ausamba avamisel. Hoolimata meepoolsetest tehtud erinevatel pingutustel president ise laagrisse siiski ei tulnud, küll aga saatis laagri avamisele oma sõbra. Nimelt osales laagri avamisel kunstnik Ants Viidalepp, kes luges ette presidendi tervituse suurlaagritele ja teatas, et president kinkis 10 paremale laagrilisele auhinnareisi Tallinna lähedale miinilaeval „Olev”, kus ka 10 paremat päev pärast laagri lõppu käisid. Enne laevareisi võttis meid vastu mereväe ülem Jaan Kapp, kes vahetult enne meie ruumi sisenemist lõpetas telefonikõne Lennart Meriga, kes soovis isiklikult veenduda, et oleme ikka kohale jõudnud ja meile head merereisi soovida.

2000. aasta suvel toimusid ESTO päevad Torontos ja president Lennart Meri osales sellel eestlaste ülemaailmsel kokkutulekul ning külastades Toronto Eesti Maja kohtus põgusalt ka eestlastest skaudi- ja gaidijuhtidega.

2001. aasta suvel toimus taaskord suurlaager, president paraku Tagametsa ka seekord tulla ei saanud, küll aga võttis ta suurlaagri järgselt vastu kogu Kanada esindusüksuse ja ka laagri juhi ja abijuhi ning väikese ESÜ ja EGL liikmetest esinduse oma kodus Viimsis.

Eesti Skautide Ühing jääb mäletama head ja väarikat riigimeest.

SKM. KRISTJAN POMM
PEASKAUT

President Lennart Meri ja proua Helle Meri ning skaudi- ja gaidijuhid ESTO-päevadel Kanadas.

President Lennart Meri ärasaatmisüritustel Tallinnas 25. ja 26. märtsil 2006 oli Eesti Skautide Ühing üks paljudest organisatsioonidest, kes oma lipuga viimast austust avaldama tuli. Olgu siinkohal toodud nende tublide skautide nimed, kes meie esinduse osalemise teoks tegid: Tanel Aumere, Jüri Ehandi, Marek Karm, Jörgen Kohal, Kaido Leedo, Karolin Lillemäe, Raimo Läänemets, Ott Maidre, Madis Rahumägi, Deivis Treier. Kaasa aitasid veel Mikk Leedjärv, Hele-Mai Madisson ja Heikki Mutso. Suur tänu teile kõigile!

Tublid suurlaagrilised enne auhinnareisi miinilaeval „Olev”.

Fotod Kristian Pommi erakoost

SKAUTLUS NÄHTAVAMAKS!

SKM. KRISTJAN POMM
PEASKAUT

Järgmisel aastal möödub 100 aastat esimesest maailma skaudilaagrist ja üle maailma tähistatakse meile südamelähedase noorte liikumise juubelit ning mitmeid toredaid ettevõtmisi on tulemas päris kindlasti ka Eestis.

Ettevalmistustöid selle suurpäeva tähistamiseks on tehtud juba aastaid ja seda nii Skautide Maailmaorganisatsiooni kui ka iga riigi skaudiorganisatsioonide tasemel. Oma panuse sellesse saab anda ka iga skaut ja iga üksus sellega, et meie tegemisi ja ettevõtmisi paremini märgataks ja et skaudid oleks igal tasemel aktiivselt kaasa löömas noorsootööga seotud ettevõtmistes.

Lihtsaim, mida teha saame on skaudivormi ja kaelaräti kandmine oma skautlikes tegemistes. Seega kutsun teid kõiki üles kandma uhkuse ja rõõmuga skaudivormi ja kaelarätti. Samuti tasub igal ühel meist mõelda selle üle, mida saame anda oma kodukandi ühiskonnale ning tegema aktiivselt koostööd kohaliku omavalitsuse ja teiste noorsootööga seotud institutsioonidega, sest ühelt poolt on see meile võimalus midagi anda ja teiselt poolt ka saada märkamise ja ehk ka tunnustuse ja toetuse osaliseks, et oma üksuse rolli kohalikul tasemel tugevdada ja seeläbi ehk ka liikmeskonna osas kasvada.

Lisaks sellele, et kirjutame oma tegemistest meie oma ajakirjas tasub mõelda ka sellele, et kohalikud ajalehed ja teised meediakanalid kajastaks rohkem skautlusega seonduvat. Head skaudijuhid, julgege kirjutada oma üksuste parimatest tegudest ja ka muredest kohalikes ajalehtedes ning kui soovite meie kaasabi selles, siis ärge kahelge ühendust võtta ESÜ kontoriga, üheskoos tegutsedes saame ikka hakkama.

Samuti tasub üles otsida oma kunagisi liikmeid, kes on nüüdseks saanud täiskasvanuks ja otsesest skautlikust tegevusest eemale jäänud. Skautlik põhimõte „kord skaut, alati skaut” ja hoolivus oma organisatsiooni heast käekäigust võiks olla innustuseks, et uuesti, peale puhkepausi, aidata kaasa sellele, et Eesti noortele oleks olemas organisatsioon, mis lisaks sõpradele ja seiklusele pakub noorele inimesele ainulaadset võimalust saada osa skautluse mitmekülgsest, rahvusvahelist mõõdet omavast tegevusest.

Soovin kõigile hundudele, skautidele, vanemskautidele, ränduritele ja juhtidele ning meie tegevuse toetajatele ilusat kevadet, toredaid ettevõtmisi skaudisuveks ja julgust ning pealehakkamist.

SÜDAMLIKE VASAKKÄE TERVITUSTEGA

PEATOIMETAJA VEERG

SKM. LEHO MÄNNIKSOO
EESTI SKAUT PEATOIMETAJA

See oli 20. märtsil 1921, kui Tartus kokku tulnud I üleriiklik skaudijuhtide kongress võttis vastu kaks tähtsat otsust:

1) kõik seni iseseisvalt töötanud skautide malevad liita ühiseks pereks, mille nimeks on Eesti skautide maelva ja

2) välja hakata andma skautide häälekandjat, mille nimeks on „Eesti Skaut”.

Tollest sündmusest on hulk aega möödunud ja me võisime 20. märtsil 2006. a öelda, et vaatamata vaheajadele on „Eesti Skaut” saanud 85 aastat vanaks.

Kuna skautlus üldse on kogu maailmas läbi teinud suundumise segaorganisatsioonide suunas, on mõiste *skaut* saanud uue tähenduse. Me räägime nüüd nii poistest kui tüdrukutest kui skautidest, keda seob ühine harrastus ja eesmärk – olla kaasaegses maailmas läbilöögivõimelised kodanikud ka igas ekstreemseski olukorras ja mõista inimtegevuse ja looduse seoseid tänases lõbusanasse kalduvas ning ennast ja loodusressursse raiskavas inimkoosluses. Elada ausat ja vaba elu, mõistes, et vabadus ilma harituseta ei saa olla vabadus. Vabadusest anarhiani on vaid üks väikene väärsamm astuda. Selle tõestuseks olgu meelevalduste ajal lõhutud autod ja vitriinid, terroriaktid jne. Skaut olla tähendab sarnaneda inimkonna neile liikmetele, kes on elu edasi nihutanud nii teaduses, tehnikas, olnud avastusretkede juhid ja liikmed kosmoselendudeni välja, kes on juhtinud rahvaid ja andnud oma panuse inimhõimustuse arengule nii ajas kui ruumis. Mõistnud looduses kulgevaid protsesse ja looduse säilimise tähtsust meie planeedil. Kajastagu meiega ajakiri skautluse aateid selles valguses, mis näib ehk esimesel pilgul veidi konservatiivseks.

Elektroonika ja interneti ajastul liigub teave kiiresti ja paberikandjal ajakiri tundub veidi vananenuna. Aga vanad asjad on elanud läbi aastatuhandete ning nende väärtus aina tõuseb. Ajakiri „Eesti Skaut”, kui üks massikommunikatsiooni klassikalistest vormidest, on skautluse häälekandjana avatud kaastööks ja mõtete avaldamiseks. Kasutagem siis sedanagu meie eelkäijad, kellelt laenan järgmise lause:” Et midagi korda saata, on tarvis kõigepealt üksmeelt, üksteisest arusaamist ja vastastikust mõistmist, et hinnata üksteise tööd ja tegevust.” (R.Tõnuri „Eesti Skaut” nr 5 märts 1937)

Näib, et kõik uus on äraunustatud vana. Ootame, et tänased skaudijuhid kasutaksid ajakirja veerge oma mõtete avaldamiseks.

Eest skautide häälekandja pakub oma lehekülgi nii gaididele kui ka noorkotkastele-kodutütardele. Hoidkem kokku, meid siin Eestimaal ei ole palju!

PRESIDENDIL KÜLAS

3. aprilli pärastlõunal kohtusid Kadriorus president Arnold Rüütliga ESÜ peaskaut skm. Kristjan Pomm, EGL peagaid Triinu Sagor ja ESÜ peaskaudi asetäitja, eelmisel aastal toimunud suurlaager „Rännumaa” juht skm. Siimon Haamer. Kohtumise idee sündis eelmise aasta juulis Tagametsas, suurlaagri avapäeval, kui president esitas meile kutse kohtumiseks.

Kolmveerand tundi kestnud kohtumise alguses presidendi kabinetis andsime ESÜ poolt presidendile üle Skaudisõbra Teenetemärgi, mille president suure tänutundega vastu võttis. Arnold Rüütel tõi kohtumisel esile skautluse ning gaidluse olulisuse noorte kujundamisel täisväärtuslikeks kodanikeks ning avaldas tunnustust meie liikumise laiaulatuslikku rahvusvahelist ja tugevatele traditsioonidele tuginevat kandepinda omavale tegevusele. Lisaks Eesti noorsootöö ja vabatahtliku töö temaatikale tuli jutuks ka meie laagriala Tagametsas, mida president pidas äärmiselt sobivaks kohaks nii looduskasvatuse kui ka muu noortele suunatud tegevuse korraldamiseks.

Kohtumise lõppedes lubas president ka edaspidi olla meie ettevõtmiste toetajaks.

Olgu öeldud, et lisaks suurlaager „Rännumaa” patrooniks olemisele on president Rüütel ka varasemalt meie ettevõtmistes osalenud. Nimelt esines president Arnold Rüütel kõnega Eesti skautluse 90. aastapäeva auks korraldatud konverentsil ning oli ka Skautide Maailmaorganisatsiooni Maailmakomitee esinaine dr. Marie-Louise Correa võõrustajaks 2002. aasta oktoobris.

SKM. KRISTJAN POMM
PEASKAUT

MEIE KÜLALISI

Käesoleva aasta veebruarikuus tegi visiidi Tallinna skaudiliikumise Euroopa Komitee liige Craig Turpie.

Oma visiidi kohta ütles ta, et terves Euroopas on skaudi liikumises liikmete arv hakanud vähenema ja peab hakkama töötama selle nimel, et liikmeskonna langus pidurduks ning stabiliseeruks. Kõikides Euroopa riikides on olemas skaudiorganisatsioonid, välja arvatud Andorras. Programmis tuleb ilmselt midagi muuta. See, et ülevaadet saada erinevate maade probleemidest ja võimalustes, ongi üks tema visiidi põhjustest. Väga oluline on heade kontaktide loomine eri riikide skautlike ühendustega. Siis saab ka ülevaate, kas on mõnel pool raskusi noorte värbamisega või siis ei ole täiskasvanud juhte peale tulemas.

Euroopa skautluses on tänapäeval skaudiorganisatsioonid valdavalt sellised, kus liikmeskonda kuuluvad nii tüdrukud kui poisid üheskoos ja talle ei tulnud meelde ühtegi puhtalt boy-scoutide ühendust selles regioonis. Küll aga on olemas eraldi poistele määratud programmi järgi tegutsevad rühmad ja ka segaorganisatsiooni programmides võib vastavalt liikmeskonna soolisele koosseisule peegelduda mõningane erihuvidele suunatud tegevus. Eesti skaudiliikumisest, pärast kokkusaamist meie juhtidega, on tal jäänud hea mulje. Meie liikumisel on hea struktuur ja kindel missioon, kindlad väljavaated ning organisatsioon töötab hästi. Üks väljakutse oleks aga täiskasvanute haaramine skautlusesse ja vabatahtlikkuse alusel tegutsemise hea maine kujundamine. Ta tervitab kõiki meie skaute läbi ajakirja „Eesti Skaut” ning soovib, et kontaktid ja koostöö Euroopa laiuselt ikka tihedamaks ja sisukamaks muutuks, seda enam, et skaudiliikumise algusest möödub ju järgmisel aastal 100 aastat ja see näitabkahtlemata skautluse elujõudu!

SKM. LEHO MÄNNIKSOO
EESTI SKAUT PEATOIMETAJA

ESÜ ajakiri "EESTI SKAUT"

Aprill–jürikuu 2006

Eesti Skautide Ühingu väljaanne.
Toimetuse postiaadress: pk 260, Tallinn 10503; e-post info@skaut.ee
Peatoimetaja: Leho Männiksoo tel. 56 498 225; e-post ajakiri@skaut.ee
Toimetajad: Annika Träss tel. 51 993 628; e-post annika.trass@mail.ee
Deivis Treier tel. e-post 5 275 333, deivis.treier@mail.ee
Doris Treier
Karolin Lillemäe tel. 56 913 430, e-post karolin.lillemae@mail.ee
Toimetuse sekretär Hele-Mai Madisson tel. 6 466 530, e-post info@skaut.ee
Kujundus-küljendus: Gädvi Tammann tel. 56 913 962
Esikaane foto: Tauri Hütt

Toimetusel on õigus kirju ja kaastöid toimetada ja lühendada.
Fotosid ja käsikirju ei tagastata.
Trükitud trükikojas Multiprint.
Ajakirja „Eesti Skaut” toimetus tänab kõiki kirjasaatjaid ja autoreid. Ootame uusi kaastöid.
Järgmine number ilmub sügisel.
Ootame kirjutajaid, pildistajaid, joonistajaid kui ka lihtsalt sündmustest teavitajaid.
Kaastööd saata postiaadressil: pk 260; Tallinn 10503 või e-post info@skaut.ee

Ole valmis juba täna!

SKAUDIRIVI

Tulevikku vaadates peaks kujunema olukord, mil skaudijuhid ja üksused tunnevad elementaarset rivikorda, liputseremooniaid, vabariigi vastavat seadusandlust ja muud olulist sinna juurde liituvat ("Eesti Skaut" jõulukuu 2006).

RIVIÕPPETUNNI PLAANKONSPEKT SKAUDIJUHTIDELE

Väljaõppemethodika juhised riviõppetunniks teemadega: VABALT!, VALVEL!, RIVITULT! ja PAIGALE!

Väljaõppetunni plaankonspekt on hea metoodiline ja praktiline vahend, mis aitab välja töötada metoodilised juhendid ja välja kujundada konkreetseid töövõtteid skautidele uute teadmiste andmiseks. Plaankonspekt tehakse harilikult üks kord, aga seda saab kasutada korduvalt. Sellega saab tagada kõigile õpilastele võrdse õppetase. Ka uuel õpetajal on lihtne plaankonspekti abil ennast õpitavaga kursis viia ja metoodilisi juhiseid kasutades edasi anda.

Antud plaankonspekt ei ole täielik, sellel puudub tiitelleht, kus on harilikult õppetunni logistiliste küsimustega seonduv info. Selles on välja toodud vaid detailne osa – õppeküsimumused ja läbiviimise metoodika. Antud õppetunni plaankonspekt hõlmab riviõppeteemasid: vabalt ja valvel seisang ning käsklused rivitult! ja paigale! ning aitab skaudijuhil läbi viia esimest riviõppetundi.

DEIVIS TREIER,

materjal viitab erijuhendile „Eesti SKautide Ühingu rivijuhend ja lippude kasutamise kord“

I ALUSTAMINE – 5 min	
1. Tunni alustamine, enese tutvustamine 1.2. Tunni teema tutvustus 1.3. Eelmises tunnis õpitu kordamine	Kontrollin kohalolekut, selgitan õppuritele algava tunni teemat, eesmärki, õppeküsimumusi, ajakava. Kordan põgusalt eelmist tundi ja lasen õppuritel ette näidata eelmises tunnis õpitu.
2. Motivatsiooni loomine	Motiveerin õppureid sellega, et hea rivikorra tundmine parandab noore rühti, üksuse distsipliini, rivilist väljanägemist ning on heaks eelduseks osalemaks skautidega erinevatel pidulikel ja rahvuslikel-riiklikel üritustel.
II PÕHIOSA – 20 min	
ÕPPEKÜSIMUSED JA NENDE SISU	LÄBIVIIMISE METOODIKA
VABALT SEISANG 5 min Näitan ette, kuidas seistakse vabalt Kontroll	Kogun kõik õppurid koridori põrandale ühele joonele või saali/platsi avatud ruudu kujulise joone taha. Jälgin, et vahed oleks kõrvale sirutatud käe pikkused. Näitan ennast pöörates, kuidas peab seisma vabalt-seisangus. Käed selja taga, parem käsi hoiab vasaku käe randmest kinni. Käed on asetatud selja peale vöökohale. Parema käe käesalg vastu selga. Lasen abiinstruktoril ükshaaval kontrollida kõigi vabalt seisangut.
KÄSKLUS VALVEL! 5 min Näitan ette, kuidas seistakse valvel seisangus Selgitan/tutvustan käsklust VALVEL! Näitan, kuidas minna vabalt seisangust valvel seisangusse ning vastupidi Hakkame kõik koos harjutama Kontroll	Abiinstruktor pöörab ennast 360 kraadi ja on valvel, viis sekundit igas põhiilmakaares. Näitan abiinstruktori eeskujul, et rüht peab olema sirge ja täiesti liikumatu. (Täpsemad juhised ESÜ rivimäärustikus.) Seisan vabalt ning annan endale käskluse VALVEL!, misjärel näitan vasaku jala liikumist parema jala kõrvale, teen seda mitme nurga alt. Seejärel näitan, kuidas liiguvad käed, selja pealt külgedele, rõhutan, et sõrmed peavad olema koos ja vastu reisi. Seejärel näitan, kuidas on korrektne peahoiak. Alguses on kõik vabalt, käskluse peale ÜKSUS-VALVEL! võtavad kõik valvel seisangusse. Kontrollin, et kõik teeksid seda üheaegselt. Kordan korduvalt käskluseid VABALT!-VALVEL!-VABALT! kuni 10 minutit. Samal ajal käib abiinstruktor mööda rivi ja kontrollib personaalselt tegevust, eest ja tagant. Kui vaja, võetakse õppur rivist välja ja harjutatakse eraldi, natuke eemal.
KÄSKLUS RIVITULT! 5 min KÄSKLUS PAIGALE! 5 min Harjutamine 10 min	Seletan õppuritele, et rivitult minnakse ainult vabalt seisangust. Käskluse peale eemaldutakse kohe rivist nii kaugele, et jõuaks kogunemise käskluse peale jälle kiiresti rivvi tagasi. Samuti võib määrata, kas rivisolijad dubleerivad antud käsklust või mitte. Räägin, kuidas võetakse paigale ja määrän, et tulevikus dubleeritakse käsklust, et kõik teaksid koguneda. Seletan, et paigale käskluse korral kogunetakse kiiresti kokku sinna, kuhu on kokku lepitud koguneda, näiteks laagri lipuplatsi avatud ruudu kujulisele joonele, laagrihoone või tubade koridori. Samuti seletan, et pärast kogunemist võetakse kohe vabalt seisang. Annan korduvalt osavõtjatele käsklusi RIVITULT! ja PAIGALE!. Harjutame reaktsiooni, käskude kuulamist ja korrektset täitmist andes ka käsklusi VALVEL! ja VABALT!
III LÕPETAMINE – 10 min	
Lõpetamine 10 min	1. Vastan küsimustele. 2. Kordan veel kord üle tunnis õpitu. 3. Kiidan tublisid osalejaid. 4. Annan infot järgmise tunni kohta. Lõpetan väljaõppetunni käsklustega ALLÜKSUS!-VALVEL!-VABALT!-RIVITULT!

- SKAUTLIK ELUVIIS ÜHENDAB ENDAS PALJU ETTEVÕTMISI, MIS TOOVAD KASU KOGU MEIE ÜHISKONNALE JA RAHVALE.
- IGA TUBLI SKAUT TEEB VÄHEMALT ÜHE HEATEO PÄEVAS.
- VANEMSKAUDIL VÕIB SEE OLLA NÄITEKS DOONORIKS OLEMINE.

DOONORLUS

PÕHJA-EESTI VEREKESKUS

Ädala 2, 10614 Tallinn
tel. 697 7002, faks 697 7003,
e-post: info@verekeskus.ee

DORIS TREIER
ÖKOSKAUDID

Doonoriverd vajatakse iga päev ja iga annetatud veredoos võib päästa kellegi elu. Igaüks meist või meie lähedastest võib sattuda patsiendi rolli ning vajada doonorite abi. Juhud, millal doonoriverd kasutatakse, on operatsioonid, rasked sünnitused, põletused; vähktõve, vere- ja maksahaiguste ravi. Doonorlus tähendab oma eluskoe (vere) või organi vabatahtlikku loovutamist haigele (retsipiendile), kes seda vajab. Mõiste tuleneb ladinakeelsest sõnast *donare* ning tähendab annetamist, kingitust ja heategevust.

KES VÕIB OLLA DOONORIKS?

Doonoriks võib saada iga 18- kuni 60-aastane, terve, kehakaaluga üle 50 kilogrammi, puhanud ja söönud Eesti Vabariigi kodanik või inimene, kes on siin elanud üle ühe aasta. Enne vere andmist tuleb vältida ravimite ja alkoholi tarvitamist ning suitsetamist. Igal doonoril peavad eelnevalt olema tehtud vajalikud kaitsesüstimid, nende seas haiguste vastu nagu rõuged, kollapalavik, punetised, leetrid, mumps, lastehalvatus, difteeria, teetanus, A- ja B-hepatiit, maru- ja puukentssefaliit.

MIDA SILMAS PIDADA?

Nahaläbistamisprotseduuridel on oht saada viirusnakkust, mis kandub doonori vere kaudu üle patsiendile. Seega võib peale vereülekanneid, nõelra-

vi, tätoveerimist või naha augustamist verd loovutada alles 12 kuu möödudes. Vere loovutuste vaheline intervall peab meestel olema vähemalt 60 ja naistel 90 päeva. Tihti kardetakse, et inimesel ei ole piisavalt verd, mida ära anda, kuid põhjendamatult. Täiskasvanud inimesel on 4–5 liitrit verd ning doonoriks olemise käigus võetakse 450 ml verd, see on ainult 8% inimese vere kogusest, mis taastub 72 tunni jooksul. Vereandmine ei kahjusta immuunsussüsteemi, vaid hoopis parandab üldist ainevahetust.

VERELOOVUTUSE PROTSEDUUR

Vere loovutamiseks peab esitama isikut tõendava dokumendi ning täitma ankeedi oma tervise ja eluviiside kohta. Seejärel tuleb läbida meditsiiniline läbivaatus, kus õde määrab sõrmeotsast võetud vereproovist doonori veregrupi ja hemoglobiinisisalduse ning vajadusel mõõdab vererõhku ja pulssi. Enne vere loovutust on soovitatav juua vett või mahla. Seejärel võetakse küünarveeni kohalt lamavas asendis 450 ml verd ja umbes 20 ml analüüside jaoks. Vere loovutus iseenesest kestab 5–10 minutit.

PÄRAST VERELOOVUTUST

tuleks kümme minutit puhata ja mahla juua. Verekeskuses on selleks loodud väga mugavad tingimused. Kõige lõpuks saab registratuurist kaasa väikese meene, mis jääb heategu meenutama. Kuna veretoodetele ei ole leiutatud tehis-alternatiivi, on äärmiselt oluline, et võimalikult palju terveid inimesi oleksid regulaarsed veredoonorid.

Ole üks doonoritest ning tee just sellel viisil skautlik heategu!

**VERD ANDA
TÄHENDAB KINKIDA ELU**

Legendi järgi oli pelikan maailma esimene doonor

Pildimaterjal võetud <http://www.verekeskus.ee>

ELU LOODUSES

Jätkame katkendite avaldamist Robert Baden-Powelli skaudiraamatust „Scouting for Boys“.

Elu rohtlas – avastamine – seilamine – mägironimine – patrullimine – rajaleidmine – ilma ennustamine – põhjakaare leidmine – vahemaade mõõtmine – need on Lõuna-Aafrika pärismaalaste igapäevased tegevused.

Pärismaalaste Zulu ja Swai hõimude poisid õpivad skaudid olema juba enne seda, kui neid arvestatakse meestena. Nad teevad seda nii: kui poiss on umbes 15 – 16 aastat vana, siis küla mehed võtavad ta kaasa, riie-tavad lahti ja värvivad pealaest jalatallani valgeks. Talle antakse kilp ja assegai ehk väike oda, saadetakse külast välja hoiatusega, et kui nooruk leitakse valge-värisena, siis tapetakse ta ära. Seega põgeneb poiss džunglisse või mägedesse peitu kuniks valge värv maha kulub. Tavaliselt läheb selleks vähemalt kuu aega!

Ta peab kogu selle aja ise enda eest hoolitsema ja oma väikese odaga varitsema ulukeid, need söögiks tapma ja nülgima; peab kaht pulka hõõrudes tule süütama, et saaki küpsetada; loomanahast endale kattevarjud tege-ma; ta peab teadma, millised juurikad, metsmarjad ja lehed on söödavad. Kui poiss neid asju teha ei oska, siis ta sureb nälga või tema tapavad metsloomad. Kui nooruk suudab elus püsida ja leida tee tagasi külla ning naastes on valge värv maha kulunud, siis võetakse ta suurejoon-neliste juubeldustega vastu. Noormehel lubatakse oma hõimu sõdalaseks saada, kuna ta on tõestanud, et suu-dab enda eest seista.

Yaghani hõimu poisid Lõuna-Aafrika külmas ja vih-mases Patagoonia piirkonnas ei kannu riideid enne, kui nad meesteks on saanud. Selleks peavad nad südikuse testi läbima, kus tuleb ise oda oma reie sisse lüüa ja samal ajal valust hoolimata naeratada. See on julm test,

aga ta näitab, et need metslased mõistavad, kui tähtis on, et poiss peab olema mehelik ja julge, mitte arg päevava-ras, kes meestetöödega hakkama ei saa.

Endisaegsed briti poisid pidid samuti õppuse läbima ja meie praegusel treeningul skautidena on kavatsus täita sama programm. Kui iga poiss õpib visalt ja oman-dab kõik, mida skautlus õpetab, mõistetakse, et neil on õigus end skautideks ja meesteks nimetada, ja tõdetakse, et välismaale minnes ei ole probleeme hakkamasaami-sega.

Üle 80 aastane Kanada skaut ja kütt, Bill Hamilton, kirjutas raamatu „Minu 60 aastat tasandikel“, kus ta kirjeldab riskantse elu hädaohte. Põhiline oht oli pu-nanahkade kätte sattumine. Vangi langemine tähendas kirjeldamatut surma. Surm tule läbi on armulik võrrel-des indiaanlaste kasutatud julmusega. Temalt on tihti küsitud, et miks ta ennast sellistesse ohtudesse pani. Vastus on alati olnud, et skaudielul vabas looduses on võlu, millest ei saa vabaneda, kui juba kord sellega kokku puutuda. Mees, kes looduse keskel üles kasvanud, on aus, iseseisev, ennastusaldav, ta on truu oma sõprade-le ja oma maa lipule.

Skautluse rajaja Baden-Powell oma skaudiraamatus nõustub sellega, mida see vana skaut ütles. Sellele lisaks arvab ta, et need mehed, kes elavad Briti impeeriumi äärealadel, mida tooreks ja metsikuks eluks kutsuti, on oma rassi rikkalikemate ja rüütellikemate meeste seast, eriti, kui tegemist on naiste ja nõrgemate kaitsmisega. Nemad on „džentelmenid“ loodusläheduse tõttu.

TÕLKIS KAROLIN LILLEMÄE

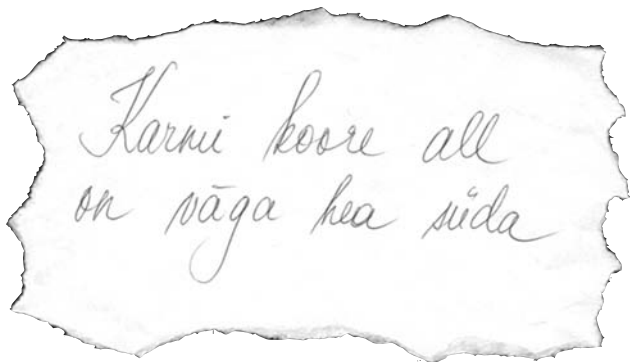

ILLE MAIDRE PAISTAB JUBA KAUGELT SILMA

MÕTTED KOGUS KOKKU
KAROLIN LILLEMÄE
PIRITA ÖKOSKAUT

persoon

Oma võimuka hääle või punase „kaitsevärvuse” tõttu on Ille tavaliselt püsivalt kõigi kuulde- ja vaateväljas. Ta on võimukas tegija, keda tunneme suurlaagritest.

Ille sündis 22. detsembril 1955. aastal, mitte veel skaudiks. Näiteks on fakt see, et nooruspõlves tegeles ta iluuisutamise ja keskkooli lõpetas ta Pirital, kus praegu on Pirita Majandusgümnaasium. Mõjutanud on teda isa, kes andis talle kaasa pisikesed mõtteterad, õpetas lugu pidama tööst. Kui oled loll, ei ole sina selles süüdi, aga kui oled laisk, oled ise süüdi. Samuti klassijuhataja Milvi Malm, kellega tal siiani soe suhe on. Milvi iseloomustas Illet kui pealtnäha karmi olekuga inimest, kes võib küll kulmu kortsutada, aga on „väga hea tüdruk”, kes hindab haridust ja tunneb rõõmu poegadest. Kolmkümmend aastat on ta ehitajana töötanud, lisaks sellele kätt proovinud käsikingsepana ning tegelenud meesindusega. Hobina osaleb ta Tallinna Tuletõrjehingu Puhkpilliorkestris, kus mängib trompetit.

Tema peres on kõik skaudid, nad on skautluses leidnud oma mõnusa võimuluse ka vabadel hetkedel koos olla. Skautlusesse sattus Ille oma poegade kaudu, sest Eerik ja Allan ühinesid aastal 1992 skautide laulukooriga ning ta hakkas nendega kaasas käima. Sealt siis see skautlusepisik hinge pugiski. Skaudiks sai Ille Nõmme kirikus 1994. aastal ja vande võtsid vastu vanad skautmasterid Richard Tõnnus ja Lembit Tullus.

Välismaal osales ta 1996. aastal Taanis toimunud suurlaagris. Ta on samal aastal läbinud ka Metsamärgi kursused. 1992 loodi tema Pirita skaudirühm, mis nüüd, 2006. aastal taastati.

Kahes ESÜ suurlaagris tehniliseks juhiks olemine oli Illele omamoodi proovilepanek, et kuidas ta sellega hakkama saab ja kuidas tema töövaldkond toimib. Sai hakkama.

Skautlus on Illele andnud tohutu tutvusringkonna, hea sõpruskonna, täiesti tavatu suhtlemise nooremate põlvkondadega, hoopis teised vaated elule. See on talle pakkunud kõike, nagu elugi – nii head kui halba.

Küsimusele, et miks peaks noor tegelema skautlusega, vastas Ille, et üldse on noortel vaja kooli kõrvalt mingis arukas tegevuses osaleda. Skautlus kogub ühte meie oludes parima seltskonna, kes pole memmepojad, vaid isikupärased ja mitmekülgsed inimesed. Skautluses muutub maailmavaade ja eluviis ning nii mõnigi noor jääb tänavale minemata ja sellega seoses olevate probleemidega silmitsi seismata. Skautlus võimaldab Eesti eri paikadega tutvuda, jala mööda metsi käia, kuhu muidu eales ei satuks ja pakub põnevaid elamusi ning eneseteostust. Skautlus on sisemise eetika proovilepanek, see seab inimesele alumised ja ülemised piirid.

Üheks tema unistuseks oli palkmaja, mille ta nüüd ka Tagametsa popsitare näol on saanud.

Ennast kirjeldab ta kui küllaltki sandi iseloomuga tegelast, kes ei jäta ütlemata, mis meelel, impulsiivse, küllaltki karmina. Hindab otsekohestust, ei salli lipitsemist, vaid konkreetset väljajutlemist.

Nii et kui näed midagi punast taamal põõsaste vahel liikumas, siis tea – Ille Maidre on sinu poole teel, nii et haara aga heaga labidas kätte ja hakka uuesti kaevama.

Ilmu: "Tule kõõki, ma annan
Sulle midagi teha, misid sa
Tunned ennest äkki kasutuna!"

HINDAB PEREKONDA,
HARIDUST, TÖÖKUST JA
HEAD NALJA.

Näga hea inimene,
aga kui vaja, oskab
karni kätt näidata.

Olek illed rattad all, olek ta
traktor. =)

VALMISTUME SKAUTLUSE JUUBELIKS

NSKM. SIRJE POOL
SKAUTLUS 100/2007
EESTI KOORDINAATOR

Aastal 2007 tähistab maailm skautluse sajandat juubelit – möödub 100 aastat Lord Robert Baden Powell'i poolt korraldatud esimesest skaudilaagrist Brownsea saarel. Rööbiti sellega saame tähistada nii Baden Powell'i 150. kui ka Anton Õunapuu 120. sünniaastapäeva. See kõik annab hea võimaluse läbi juubeliürituste esitleda skautluse unikaalseid väärtusi.

Maailmaorganisatsiooni prognoosi kohaselt on aastaks 2007 andnud skauditöötuse üle 500 000 000 inimese üle maailma. Nii juubeliaasta logo kui ka 21. Maailmajamboree kannavad nime „One World One Promise” ehk „Üks Maailm Üks Tootus”.

Projekti „Skautlus 100/2007” ettevalmistustööd Eestis said alguse eelmisel aastal. Tänavu on toimunud kaks koosolekut, viimane neist Tagametsas, 11. märtsil. Sel talvepäeval olid Tagametsa kogunenud skaudijuhid üle Eesti: Läänemaa, Vana-Harju ja Rävälä malevast, Ökoskautide ja Kõrvemaa lipkonnast ning ESÜ peastaabist.

2007. aasta tegevuskava on mitu aastat olnud juba ka ESÜ nõu-päevade teemaks ning tänu sellele on tänaseks peaaegu paika saanud ka lõplik versioon üritustest, mis juubeliaastal plaanis. Siiski olid mõned üritused, mis kajastusid kavas vaid nimetusena ja see oligi põhjus, miks toimus Tagametsa koosolek.

Mõttetöö toimus kolmes grupis ja ajurünnaku eesmärgiks oli leida erinevaid võimalusi erinevate ettevõtmiste elluviimiseks. 2007. aasta ürituste sari hakkab toimuma pealkirja all „BP-st Anton Õunapuuni”. Üritused algavad 22. veebruaril, BP sünniaastapäeval, Tagametsas ja lõpevad novembris Anton Õunapuu sünniaastapäeva tähistamisega tema kodukandis.

Sada aastat skautlust on pikk aeg ning et sõlmede ja matkamise kõrval ka ajalugu meenutada, on plaanis korraldada mälumängu-turniir „Skautlus 100,..” Selle turniiri läbiviimiseks pakuti erinevaid variante nii üksuste, malevate kui ka üle-Eestilisel tasemel. Et aga skautlusest ka laiemale publikule pajatada, tekkis idee proovida korraldada mälumäng või vähemalt selle finaali läbi raadioeetri.

Üks skautluse avalikkusele tutvustamise võimalusi on kindlasti ka osalemine erinevatel suvepäevadel ja laatadel. Nende ürituste jaoks, aga miks mitte ka edaspidiseks, võiks olla nn valmis tegevuspakett. Üheks väljundiks oleks näiteks skaudiküla, kus tegevus toimub telkides.

Skautide ja gaidide iga-aastane tähtsaim üritus Jüripäev on 2007. aastal Eesti Gaidide Liidu korraldada, kuid kindlasti on ka skautidel selles oma osa. Kuidas täpsemalt sellel üritusel juubeliaastat kajastada, tekkis mitmeid mõtteid – näiteks lavastada Buuri sõda, millest ka BP sai oma tegevuseks inspiratsiooni, pakkuda skautlikku tegevust linlastele, viia läbi üksuste lippude õnnistamine, panna välja skautluse ajalugu tutvustav stend ning kindlasti peaks paraad sel puhul olema eriti pidulik.

Koostööüritusi on plaanis teisigi. Käesoleva aasta jaanuaris toimus Helsingis Eesti ja Soome skaudi- ning gaidiorganisatsioonide kohtumine, kus üheks arutelu teemaks oli ka aasta 2007 tähistamine. Soome poolt tuli ettepanek teha juubeliaasta raames ka mõni ühisüritus. Mis selleks täpsemalt olema saab, on veel vara öelda, kuna läbirääkimised sel teemal veel käivad, kuid meiepoolset said kirja järgmised ideed: skautide kruusi Soome lahel, õhupalliga üle lahe lendamine, keskkonnaalane õppus Soome lahel, suur lõkkeõhtu nii siin- kui sealpool lahte, unustatud muinsuskaitseobjektide otsimisvõistlus või Brownsea saare näidislager mõnel Soome lahe saarel.

Omaette tähtis on ka „Gifts for Peace” ehk „Kingitused rahule” projekt, mis on üks võtmesõnadest rääkides skautluse 100. juubelist maailmas. Kõikidele skaudiorganisatsioonidele on tehtud kaudne ettepanek luua oma kohalik projekt, mis hõlmaks kõiki skautluse vanusegrupe ning mille eesmärgiks on läbi skautliku või lihtsalt heategevuse ehitada sild noorteni, kes on mingil põhjusel jäänud elu hammasrataste vahele. Iga riik peaks siinkohal leidma selleks oma väljundi, mis toetaks just selles riigis rahusõnumit.

Eestis oleksid võimalikuks sihtgrupiks lastekodu- või vähekindlustatud perede lapsed, aga samuti on probleemseteks teemadeks ka koolikiusamine ja mitte-eestlaste integratsioon.

Lisaks juba eelpool mainitud ettevõtmistele on veel plaanis ühistegevus koos 2007. aastal toimuvast noorte laulu- ja tantsupeost osavõtjatega, skautluse tuur Eestimaa koolides, lager – ESÜ Olümpiamängud, skautluse rändnäitus ning üritus Scouting Sunrise ehk skauditöötuse uuendamisteremoonia, mis saab toimuma kõikjal üle maailma 1. augustil 2007.

Suur tänu kõigile, kes on nõu ja jõuga kaasa löönud juubeliaasta ürituste ettevalmistustöodes, et aasta 2007 oleks meie kõigi jaoks eriline ja meeldejääv!

KALLID HUNDUD, SKAUDID, VANEMSKAUDID, RÄNDURID JA JUHID!

Aasta 2007, mil tähistame kõik koos skautluse 100. juubelit, ei ole enam mägede taga ning seoses sellega on juba praegu toimumas erinevaid ettevõtmisi. Üks nendest – ülemaailmne projekt – kannab nime „Gifts for Peace” ehk „Kingitused rahule”, mille kaudu kõik skaudid püüavad anda oma väikese panuse maailma rahu heaks.

Soome skaudiorganisatsioon (Suomen Partiolaiset) kutsub kõiki Eesti hundusid, skaute, vanemskaute, rändureid ja juhte osalema Soome samateemalises projektis „Rauhanrakentaja” ehk joonistama rahuteemalisi postkaarte.

Nn „rahupostkaardiks” võib olla kas joonistatud pilt, foto või lihtsalt väike kiri rahuteemalise sõnumiga. Kirjutada võib nii oma emakeeles kui ka inglise või soome keeles. Kaardi mõõtmeteks võiks olla ligikaudu 11 x 15 cm. Lisaks rahusõnumile tuleb kaardile kirjutada oma nimi, vanus ja elukohariik.

Kaardid palume tuua ESÜ kontorisse või saata ESÜ postiaadressil: N/K 260, 10503 Tallinn, märgusõnaga „Rahupostkaart”, hiljemalt 1. juuniks 2006. Ümbrikule märkige kindlasti ka oma aadress või kui toote/postitate kõik üksuse kaardid koos, siis kindlasti üksuse nimi.

Edasi toimetatakse kõik kaardid Soome skaudiorganisatsiooni peakontorisse, kust siis omakorda septembrist detsembrini saadetakse need osalejate vahel uuesti laiali, st et iga osaleja saab ka vastu rahusõnumiga tervituskaardi.

Et oleks rahu ja veidi päikest,
mis saadaks maa peal nii suurt kui väikest,

et oleks rahu ja veidi rõõmu,
mis palju soojust meil hinge tooks ...

(H.Karmo, K.Nurk)

MÄNGUD TALVISES TARTUS 2006

Seekordsed ESÜ Talimängud toimusid Tartus. Osalejaid oli tulnud üle Eesti 150.

Tallinnast rongiga tulles jõudsime kõigepealt Tartu raudteejaama. Mõnele meist oli see esimene reis ülikoolilinna ja kuna kiires pakkimistuhinas oli ka Tartu linna kaart koju ununenud, siis saime kõigepealt kohe oma orineteerumisoskusi proovile panna. Öhtuses suhteliselt inimtühjas linnas bussipeatustes olevate kaartide ning üksikutelt vastutulijatelt päritud info põhjal leidsime siiski lõpuks ka koolimaja, kus enamusi asjaosalisi juba rõõmsalt meid tervitamas olid.

Olles endid väikesesse muusikaklassi sisse seadnud, ootas meid kohe soe õhtusöök. Algul tekitasid väikest elevust kõõgis toimetavad nunnad, tavakooli lastele just mitte väga tavapärane vaatepilt, kuid nende naeratavad näod ei lasknud väiksel ehmatushetkel kaua püsida.

Kuna esimesel öhtul konkreetset tegevust planeeritud ei olnud, siis oli aega vanu tuttavaid tervitada ning uutega sõprust luua. Tegevusena sai mängida erinevaid laumänge ning nuputada, mida võiks küll järgmise päeva võistluste eest endile auhinnaks soovida. Selleks oli üles riputatud valge paber, kuhu igaüks võis oma unistuste auhinna kirja panna. Juhtide ülesandeks oli siinkohal lastele salgavaimu meeldetuletamine, et kui koos teeme ja võidame, siis koos ka auhinnast saaksime rõõmu tunda.

Teise päeva hommikul pakkisime ennast soojalt sisse ning asusime teele Tähtvere pargi poole, kus said alguse tõelised talvised mängud. Lund oli kelgutamiseks-suusatamiseks kõikjal küllaga, samuti töötas uisulaenusutis ning muusikaga liuväli Tartu lauluväljakul. Mängude korraldajad olid erinevate jõukatsumistena ette valmistanud matkamängu ringi, kus tuli lahendada salakiri, tunda nii Tartu kirikuid kui ka skautluse rajajaid ning ajalugu, samuti sai mõõtu võtta nii pikima liu laskmises, suusasprindis, kõieveos kui ka teatevõistluses, mis lõppes lumeliiliate meisterdamisega lauluväljakule. Suurematele jätkus välist tegevust pimedani, pärast õhtusööki toimus veel põnev linnamäng mööda Tartut. Öhtused tubased tegevused olid samuti vahvad – sai õppida punuma käepaelu, meisterdada pärlikeesid, joonistada, voltida jne. Samuti oli avatud kosmeetikasalong, kus sai katsetada erinevatest toiduainetest kokkusegatud näomaske. Öörahu oli väikestel öhtul igatahes kiire saabuma, päev lumehangedes oli oma töö teinud.

Pühapäeva hommikul toimus auhindade jagamisega lõputseremoonia ning oligi taas aeg seljakotid kokku pakkida ning ilusate mälestustega koduteele asuda. Suur aitäh korraldajatele!

TORMILINNU LIPKONNA HUNDUD-SKAUDID-JUHID
KLAUS, FREDERIK, RAINER, JÜRI JA SIRJE

Festi Skautide Ühingu akri – juuriku 2006

TIHEMETSAS 2005

27.–30. DETSEMBRIL 2005 KORRALDASID PIRITA ÖKOSKAUDID PÄRNUMAAL TIHEMETSAS OMA TRADITSIOONILISE TALVELAAGRI.

Sellised talvelaagrid on toimunud projekti „Ökoskaut – noorjahimees” raames ja tänu Keskkonnainvesteeringute Keskuse rahalisele abile oleme saanud need läbi viia osavõtjatele soodsa osavõtumaksuga. Laager oli igati traditsiooniderikas. Nende laagrite programmis populaarsuse võitnud ja juba traditsiooniks saanud oli ühepäevane kontrollpunktidega matk. Selleski laagris ei tehtud erandit ja matkarada kulges lumistel maastikel Tihemetsa lähistel, kus testiti osavõtjate teadmisi nii orienteerumises, keskkonnakaitses kui ka loodustundmises. Lõunat söödi jahionnis keset paksu metsa ja peale matka oli laagrilistele köetud kuum saun ning seejärel kanti lauale tavalistest laagripäevadest pidulikumu jõuluõhtusöök.

Samuti kuulus traditsioonilise osana programmi Ökoskautide kõikides laagrites viljeletav „skautlik heategu”, mis tähendab selle paiga või paikkonna heaks, kus laager toimub, kohalike koostöötegijate näpunäidete järgi töötamist. Tihemetsa laagris oli selleks musta toonekure sihtkaitsevööndis asuva metsasihi lahtiraiumine. Nimelt tohib I kategooria looduskaitse all oleva musta toonekure elupaiga lähistel teha metsamajandusliku tööna vaid sihtide puhastamist, seda ka ainult talvisel ajal.

Lisaks „skautlikule heateole” said vanemad osavõtjad kätt proovida ka jahipüssi laskmises lendavate sihtmärkide pihta, nooremad pidid leppima väiksekaliibrilisest ning õhkrelvast tulistamisega.

Keskkonnapäeval said laagrilised näha vastvalminud Rein Hansoni õppefilmi „Söber kaber”. See on õnnes-

tunud film-jutustus meie looduse ühe ilusaima uluki, metskitse, aastaringist ning eluviisidest. Filmi demonstratsioon oli avalik, et ka kohalikud elanikud sellest osa saaksid. Skaudid riputasid välja vastavasisulised kuulutused. Paraku oli kohalikke saalis vähe. Osavõtjale viidi võistluse korras läbi kaks looduse- ja keskkonnateemalist viktoriini.

Juba teist aastat järjest toimus laagris ka foorumteater-koolitus, millest osavõtjad said läbi teatrikoolituse lahendada erinevaid päevakajalisi probleeme ja etteantud situatsioone. Vastav küsitlus näitas, et laager läks jällegi hästi korda, osavõtjad olid väga rahul ning selliste talvelaagrite korraldamist kavatakse kindlasti jätkata ka tulevikus.

Kui kõik laabub nagu kavatsatud, on soovijail taas võimalik osaleda 2006. aasta suvel „Ökoskaut-noorjahimees 2006” projektilaagris Oonurmes Peipsi lähistel. Seegi kord on kavas väliõõbimisega jalgsimatki, tutvumaks kohalike rabamaastikega, skautlikud keskkonnaja jahinduspäevad. Projekti kinnitamisel on ökoskautide korraldava käe all tulemas ka laskurlaager Rābikūlas vibulaskespordi baasis, vähi populatsiooni uurimiseks kanuuretk Ahja jõel ja seejärel jälle traditsiooniline talvelaager, mis toimub tõenäoliselt hiljem tavalisest. Täpsemat infot leiate ikka Ökoskautide koduleheküljelt www.oko.skaut.ee.

Juba 2006 aasta suvel on võimalik osaleda Ökoskautide suvelaagris 2006. Täpsemat infot leiate Ökoskautide koduleheküljelt www.oko.skaut.ee.

DEIVIS TREIER
ÖKOSKAUTIDE TALITUSJUHT

Deivis Treieri fotod

Eesti Skautide Ühingu ajakiri – juunikuu 2006

EESTI VABARIIGI AASTAPÄEVAL

24. veebruaril toimus Kaarli kirikus iseseisvuspäeva jumalateenistus. Jumalateenistuses osalesid ka noorsooorganisatsioonid, kelle hulka kuuluvad ka skaudid, gaidid, kodutütred jt. Eesti Skautide Ühingu esindasid ühingu lipuga tänavu Ökoskaudid – Annika, Kaido ja Marek. Tseremooniameistriks Deivis.

Jumalateenistuse alguses marssis iga organisatsiooni lippur ja kaks saatjat reas kirikusaali, altari kõrvale. Iga lipu juurde jäi üks lippur või saatja ja need vahetusid teenistuse jooksul. Jumalateenistuse lõpus liiguti rivis kiriku peaukse kõrvale nii, et mõlemal pool ust moodustus korrapärane lippuderivi. Nii tekkis nn. „allee”. Hoidsime lippe tervitusasendis, kui meist möödus Eesti Vabariigi president Arnold Rüütel.

Kogu sündmust jälgisid kohapealt Eesti tähtsamad inimesed ning televisiooni kaudu hiljem ka televaatajad. Sündmus oli pidulik ja esimest korda sellisel piduliku sündmusel osaledes sain toimunust väga hea mulje. Nii-sugusele sündmusele kaasa elades tekivad truud isamaalikud tunded ja suur huvi Eesti ajaloo ja kultuuri vastu.

Üldiselt läks jumalateenistuse käigus kõik korrapäraselt, kõik esindasid oma organisatsioone tublilt ja osalejad pälvid kaasalöömise eest suurt tänu. Paraku on skautidest osalejate arv sellel sündmusel juba pika traditsioonina jäänud aasta-aastalt vähemaks, piirdudes seekord vaid lipudefileest osavõtuga. Hea seegi!

ÖKOSKAUT MAREK KARM
Gädvi Tammanni foto

RATTAD KÄIKU!

Kevad on lõpuks kohale jõudnud ja võimalused tärkava looduse rahu ja ilu nautida ainult avarduvad. Üks parimaid viise seda teha on kindlasti jalgatega.

Eesti Roheline Liikumine on juba 1988. aastast korraldanud kevadisi rattaretki, pööramiseks igal aastal Eesti rahva tähelepanu mõnele konkreetsele Eesti piirkonnale ja selle keskkonnaprobleemidele, kuid pakkudes ka võimalust tutvuda looduskaunite paikadega, kuhu me tavapäraselt võib-olla ei satuks. Ka sellel aastal kutsub ERL kõiki loodushuvilisi osalema **Rattaretkel 2006** „Kuidas elad, Virumaa?“, mis toimub 12.–14. mail 2006. Skaudid on teretulnud rattaretkel osalema.

Rattasõit on kahtlemata üks meeldiv viis liikumiseks, kuid sellegi juures tuleb arvestada reeglite ja seadustega, mis on välja mõeldud eelkõige ratturite endi ja kaasliiklejate ohutust silmas pidades. Suure ratturite hulgaga käib paraku alati kaasas ka mitmeid probleeme, milledest suurimad on liiklusohutus ja negatiivne keskkonnamõju (mida suurem rahvahulk korraga ühes kohas, seda negatiivsem mõju sealsele keskkonnale).

Mida peab osaleja kindlasti teadma?

- * Ohutumaks liiklemiseks kannu rattaga sõites alati kiivrit! Rattakiiver on sõiduteel liigeldes seaduse järgi kohustuslik!
- * Ole liikluses tähelepanelik! Jälgi alati enda ümber olevaid teisi liiklejaid, eriti eespool ja külgedel olivaid, kuid kindlasti ära unusta ka võimalikke tagant suure kiirusega lähenejaid!
- * Sõida sujuvalt! Sujuv ja „ettemõtlev“ käitumine tagab ohutuma liikumise grupis ning aitab ära hoida kokkupõrkeid teiste ratturite, autode või teiste liiklejatega ning ka jalajärgidega.

käijatega. Ära tee ootamatuid manöövreid, kui vähegi on võimalik teisiti!

- * Enne pöörde sooritamist veendu, et tagant ei ole kedagi teist just möödumas. Samas ärge unustage jälgimast võimalikke eessõitjaid!
- * Sõiduteel sõida võimalikult paremal pool tee servas mitte rohkem, kui kahes reas (mitme koos sõitva ratturi puhul)! Jalgrattaga (ja ka jalgsi või muul viisil) looduses liikudes peaks kindlasti jälgima, et ei tallataks asjatult näiteks liiga õrnal pinnasel ja taimestikul. Mõnes ranniku männimetsas liivaluidetele aastasadadega tekkinud samblikukihi võib pöördumatult kahjustada juba paari hoolimatu ratturi läbisõit.
- * Ära võta retkele kaasa midagi rohkem sellest, mida sa tõesti vajad!
- * Ära võta loodusesse kaasa ülemäära pakendatud toitu (võimalusel väldi üldse sellise kauba ostmist), tarbeesemeid jne!
- * Ära jäta enda (ja teiste) tekitatud prahti vedelema, korja see üles ja võta lähima prügikastini kaasa!
- * Ära muuda asjatult loodusmaastikku, taimestiku eemaldamise ja rikkumise või ka näiteks pinnase teisaldamise teel.
- * Küllastatud paigad jäta endal järele selliseks nagu need olid enne sinu saabumist (va juhul, kui enne sind oli seal tõesti keegi hoolimatu inimene näiteks prügi maha visanud)!
- * Võimalusel kasuta alati mitmekordselt tarvitavaid toidunõusid ja teisi tarbeesemeid!

Looduskeskkonnas ja loomulikult ka linnas liikudes tuleb alati arvestada kõige meid ümbritsevaga. Kellelegi ei meeldi ju kodus elutoas televiisorit vaadates prügihunnikutesse matuda. Jätke samamoodi puhtaks ka küllastatud looduslikud ja tehnilikud paigad nii linnas kui maal. Juhtige viisakalt ka kõrvalviibijate tähelepanu nende võimalikule sobimatule käitumisele ning hoidke oma elukeskkond puhtana! Kõik sõltub meist endast!

RASMUS LAHTVEE
ÖKOSKAUDID

SKAUDID NOORTEPARLAMENDIS

6. jaanuaril kogunesid erinevate noorteorganisatsioonide esindajad Riigikokku, et osa võtta ELO Noorteparlamendist teemal „Riiklik toetus noorteühingutele võrdub võimaluste andmisega noortele.“ Tänavuaastane riikliku toetuse fond on niisama suur kui eelmisel aastal, taotlejate arv aga on suurenenud ja see tähendab märgatavalt väiksemat toetussummat organisatsioonidele eraldi.

Noorteparlamendis olid esindatud Eesti Skautide Ühing, Eesti Gaidide Liit, ELO, Noorteühendus SIIN, Noorsooühing Eesti 4H, Eesti Noorte Naiste ja Meeste Kristlike Ühingute Liit, Vabadus Noorte Liikumine. Eesti Skautide Ühingu esindasid Ott Maidre, Helen Liiv, Madis Rahumägi, Kadri Hein ja Karolin Lillemäe; Kristjan Pomm ja Hele-Mai Madisson jälgisid toimuvat rõdult.

Avakõne pidas Riigikogu esimees Ene Ergma, kes innustas noori ise tegutsema ja aktiivselt raha taotlema. Sellele järgnes kõne ELO esindajalt Kaire Saarepilt, kaasettekanded tegid Ott Maidre (ESÜ), Age Saks (EGL) ja Uve Poom (Noorte Naiste ja Meeste Kristlike Ühingute Liit – NNMKÜL). Noored said hääletada erinevate ettepanekute poolt või vastu – nagu päris parlamendiistungil.

Lisaks olid sõnavõttud Riigikogu kultuurikomisjoni esimees Olav Aarnalt, Haridus- ja Teadusministeeriumi noorte-

osakonna peaekspert Edgar Schlummerilt ja Euroopa Noorte Eesti büroo programmi assistent Hannes Lentsilt.

Kõik rõhutasid noorte enda initsiatiivi vajadust, et ise hakkajad olla ja rahastamisvõimalusi uurida. H. Lents mainis ära, et eelmisel aastal jäi tuhandeid kroone kasutamata, sest ei olnud taotlejaid! Erinevad organisatsioonid on just noorte isetegevuse jaoks eraldanud raha, aga taotlusega tuleb ära põhjendada selle kasutamine ja kirjutada vastav projekt. Projektkirjutamisoskus ei jookse kunagi mööda külge maha. Raha on võimalus näiteks taotleda linnaosavalitsustelt (www.tallinn.ee – sealt leiab iga linnaosavalitsuse alt mittetulundusühingulise tegevuse taotluse vormi), Euroopa Liidult (www.noored.ee pakub erinevaid võimalusi, näiteks noorte vahetust erinevates riikides) jne.

Üritus oli huvitav ja tore oli näha, kuidas noored teevad koostööd ühise eesmärgi nimel. Rahastamisprobleeme on kõigil organisatsioonidel, üheskoos on kergem leida sellele lahendusi ja lisavõimalusi. Raha taha ei tohiks küll ühegi ürituse korraldamine jääda!

KAROLIN LILLEMÄE
ÖKOSKAUDID

TOIMUS PEASTAABI AVATUD KOOSOLEK

HELE-MAI MADISSON
ESÜ BÜROO JUHATAJA

Peale Vabariigi aastapäeva tähistamist said 25. veebruaril tublid ESÜ skaudijuhid peastaabi avatud koosoleku raames kokku, et arutada nii käesoleva kui järgnevatel lähiaastatel olulisi teemasid.

Esmalt andis peaskaut skm. Kristjan Pomm ülevaate peastaabi käesoleva tegevusaasta tööplaanist.

Järgmiseks käsitleti ESÜ struktuuri, nii piirkondlikesse üksustesse kuulumist kui ka eriskautluse paiknemise vajadust ESÜ struktuuris.

Pikemat arutamist nõudis skaudijuhide mõiste ning seda teemat saab kindlasti lähiajal ka tegevjuhtide listis edasi arutatud.

2007 ürituste juht nskm. Sirje Pool andis ülevaate järgmisel aastal toimuvast ning rõhutas, et iga üksuse osalemine 11. märtsil toimival selleteemalisel koosolekul on äärmiselt oluline, et skautluse 100. sünnipäeva tähistamise teemadel kõik sõna saaksid.

Infot jagati ka järgmisel aastal toimuva maailmajamboree ESÜ esindusüksusesse kandideerimise reeglite kohta ning sellest, kuidas ESÜ-s esindusüksusi moodustatakse.

Käsitlemist leidsid veel koolitused ja ESÜ üritustel osalemine ja registreerimine, skaudijärgud ja järgnõuete muutmise vajadus ning pikemaajalised ettevõtmised skaudijuhide käsiraamatu väljaandmine ja järgmise perioodi arengukava koostamine.

Peatselt valmiv protokoll saadetakse ka tegevjuhtide listi, soovi korral on võimalik koopiati küsida paberkujul ka ESÜ kontorist.

TARTU RAHU TÄHISTAMISEST

NSKM. ILLE MAIDRE
PIRITA RÜHM

Nii, nagu tähistatakse meie Vabariigi aastapäeva, on traditsiooniks saanud PIRITA Linnaosal ka tähistada Tartu rahu aastapäeva.

Kuna vabadus ei ole kunagi tulnud ilma võitluseta, siis ei sündinud ka Eesti Vabariik ilma selleta.

24. veebruaril 1918 loeti Tallinnas ette „Manifest kõigile Eestimaa rahvastele” ning kuulutati välja Eesti Vabariik. Manifestis väljaõeldu võideldi kätte kahe aasta jooksul. See toimus 96 aastat tagasi ja alles Tartu rahu lepingu sõlmimisega hakkas kehtima noore vabariigi tunnustamine.

Pirita Linnaosal ja Pirita skautidel on aastaid olnud traditsiooniks tähistada seda päeva pärgade asetamisega meie esimese presidendi Konstantin Pätsu hauale. Pärast

ametlikku osa pakuti koosviibijatele kohvi ja suupisteid, mille juures said endised sõjamehed rääkida oma sõjateest ka praegustele noortele.

Loodame, et see soe ja sõbralik suhe erinevate põlvkondade vahel jääb püsima seni, kuni on veel ajaloo elavaid edasiandjaid.

EGBERT RUNGELE HÖBE HUNT

Scouts Canada oma skautjuhtide austamisvastuvõtul andis üle skautluse kõrgeima tunnustuse Hõbe Hundi medali skm. Egbert Rungele Ontario Science Centris (Tehnoloogia muuseumis). Arvestades skm. Runge teeneid skautluses, siis samal õhtul valiti ta Scouts Canada auliikmeks. Eelnevalt on kolm eestlast valitud Kanada skautide auliikmeteks – skm. Jaan Lepp, skm. Enn Kiilaspea ja skm. Harold Kivi. Kolmele eesti skautjuhile annetati Medal for Good Service – nskm. Toivo Pajo, skm. Jaan Roos ja nskm. Pearu Tamm. Pildil skm. Egbert Runge kandes kaelas Hõbe Hunti ning rinnas lillatoonilist auliikme tunnustuslinti.

Lisatud pilt võetud 11. aprillil, 2006. Foto J. Lepp.

Naerususuu

Aadu on esimest päeva sõjaväes. Koos teiste noorsõduritega seisab ta kasarmu õuel, kui neist läheb mööda ohvitser. Aadu ei löö kätt kõrva äärde, nagu määrustik kohustab. Ohvitser keerab ringi ja käratab: "Kas sa ei näe, missugust vormi ma kannan?"

Aadu vaatab ohvitseri riietust ja lausub siis nukra näoga: "See paistab hea riie olevat. Aga vaata ise, missugused kaltsud nad mulle on andnud!"

Koolinõunik külastab väikest külakooli. Parajasti on käsil matemaatika tund. Koolinõunik arvas, et ka tema võiks omalt poolt mõne küsimuse esitada. Esimene küsimus langeb Väljamäe Matsile.

- Kui sinu ema kaalub 65 kilo, aastas on 365 päeva ja selles klassis on 15 õpilast, siis, kas sa oskad välja arvutada, kui vana olen mina?

- 48 aastat!

- Väike sõber, kuidas sa küll oskaid selle nii ruttu välja arvestada?

- Väga lihtsalt. Minu onu talus on poolhull sulane, kes on 24-aastane. Täishull inimene peab siis ju olema 48!

Ühel päeval lõpeb kooliõpetaja kannatus ja ta saadab Atsi klassist välja sõnadega: „Võta see kroon ja mine osta apteegist selle eest mõistust!”

Ats vaatab õpetajale arusaamatu ilmega otsa ja küsib: "Kas ma pean ütleva, et see on õpetaja jaoks?"

- Ma ei mõista, miks meie poeg on hakanud rääkima jutte, millel puudub tõepärane alus?

- Äh, poiss kuulab liiga palju neid poliitikute vaidlusi riigipäeval!

- Mis on teie elukutse?

- Ma olen kirjanduse teenistuses.

- Kas olete kirjanik või luuletaja?

- Ei see ega teine, ma teen raamaturiialeid!

Kelle rumal idee see oli, et Gusi kuudist teha meie salgale klubi?

Näppeid skaudiajakirjandusest
„Tulehoidja”

REFEREERIS ANNIKA TRÄSS

Silmaring

Mata – ela, ära ole!

Paljud Skandinaavia saagad pajatavad sõjakäikudest itta, päikese haua maale. Vanemast Eddast oli ju teada, kuidas Fenrir-päikeseõgija päikest söi.

MUINASEESTI – PÄIKESE HAUA MAA?

Umbes 700 (+/-200) a. e.m.a. jõudis Saaremaale Kaali meteoriit, atmosfääri tungis ta kuskil Ebavere mäe kohal, st. süttis seal põlema. Seda oli näha terves Läänemere regioonis – Põhja-Saksamaalt Botnia lahe põhjatippu, kusjuures – meie ja meist idapoolsed rahvad nägid päikese loojumist läänes (NB! Ida-Eestis öeldakse tänapäevani – pisuhänd (*pisu*- trt-säde). Lääne-Eestis nägid inimesed aga juba tulihända. Skandinaavlased nägid hoopiski, kuidas Päike loojus IDAS. See oli midagi ennekuulmatut.

MIS SIIS SELLE TAGA KÕIK OLLA VÖIS?

Hiidmeteoriidi maalesadamisega vabanes energia, mille suurusjärku hinnatakse 2×10^{19} ergi. Hiroshima tuumapommi võimsuseks oli 2×10^{21} ergi. Seega oli tegemist samasuguse võimsusega kui lõhkeks taktikaline tuumapomm. Läti Hendrikult pärineb teade 1220. a. eestlaste suurjumalast Tarapitast, kes lennanud idast läände, Ebavere mäelt Saaremaale. Lennusuund ja maandumispiirkond langevad kokku Kaali meteoriidiga. Mõelgem ennast tollaegse inimese asemele – suur tulekera, kõrvulukustav mürin, pika hännaga Päike, mis niitis metsi, süütas puid, hävitas linnuseid. Seejärel tuli haudvaikus, võib-olla kottpimedus, põlevate metsade kuma. Päike oli taevast alla kukkunud ja hävinud, muud põhjust ei osatud leida. Kuid järgmisel päeval tõusis ta taas. Inimmeal hakkas mõistma, et Päike polegi midagi enesestmõistetavat, teda tuli hoida. Kuigi kõigil loodusrahvastel on arenenud päikesekummardamine, oli see meil, erinevalt teistest ugrilastest, eriti levinud.

KAALI

Kraater ja seda ümbritsev kihelkond on meie keeles pühad ehk puutumatud. Veel 1798. a. kirjeldab C. Feyerabend: „Ka praegu oleksid eestlased nähtavasti valmis kõige hirksamaks kättemaksuks, kui keegi võtaks nõuks nende esivanemate pühakohta hävitada.” Kui

nad veel sel ajal püsisid pühadena, siis võime ette kujutada nende mõju ja ulatust pronksi ajastul. Puutumatus paiste võis naaberrahvaste silmis laieneda kogu Saaremaale, kus oli kokku varisenud taeva laotust toetav maailmasammas: Saaremaast võis kujuneda Baltoskandia süsteemi keskus, saarlastest Päikese huku ja taassünni sünge saladuse valdajad. Puutumatus töötas kaitset ja tulu. Tacius mainib: aestide hõimude ühine tunnusmärk, metskuldi amulett, on kaitseks kõikide vastu ja annab puutumatus isegi vaenlaste keskel.

Mõnevõrra näikse neid oletusi toetavat Läti Hendriku kroonika lõpusõnad, kus ta rõõmustab, et *paganad tapetud, rahvas ristitud, tarapita välja heidetud, vaarao merre kihutatud*. Mis vaarao? Milles asi? Kindlasti seostas ta eestlaste päikesekultust Egiptuse päikesejumalaga. Saaremaa äratas tol ajal ikkagi suurt huvi.

Kogu Kaali järve koos kraatritega piirab korrapärase ringina suurtest kividest kuhjatud vall. Kes tuleks mõttele kaitsta järve, milles pole kalu? Kes tuleks mõttele sellise järve kaldale elama asuda? Kes suudaks sellist müüri laduda – arvestuste kohaselt on selleks kulunud 36 000 vankritäit kive. Meteoriit kaalus u 450 tonni, kilde on õnnestunud koguda veidi üle ühe kilo. Kuhu on kadunud raud, mis rauaaja algul oli kulla hinnas ja mida Skandinaavias veel ei toodetud? Vanemal rauaajal hakkavad Põhja-Euroopas mõistatuslikult levima meteoriitsetest rauast valmistatud esemed – vahest polegi nad enam nii mõistatuslikud?

EESTI

Vanaislandi keeles on *eisa* ‘tuli’ ja norra keeles ‘tulekoll’, muinasnorra *eistir* ja muinasrootsi *ester* on siis eestlased, samuti tähendas gootikeelne *aistan* algsest tulist, ägedat, hiljem pelgamist, austamist, pühaks pidamist. Seega võiks Eesti tähendada tulehoidjate kodu? Tol ajal oli suurimaks haldusüksuseks maakond, mis ohu korral liitus naabermaakonnaga. Kuigi kõiki teisi rahvaid nimetati maakonna järgi – baierlane, švaab, teutoon, siis kummalisel kombel oli meil asi vastupidine. Läti Hendriki kirjutab oma kroonikas – Saaremaa paganlikud *eestlased*.

ALGALLIKAKS VALJO TOOMINGA ETTEKANNE KORP! VIRONIA

C!Q!-S 08.02.2002

Tallinna Maleva poolt 24. veebr. s.a. korraldatud Vabariigi aastapäeva ja Bii-Pii sünnipäeva pidustusist osavõtjad: (esireas vasakult) Tall. mal. juht skm. R. Tõnuri, „Terassammurite“ vanem kol.-leitn. J. Rimmel, siseseekret. skm. W. Suigusaar, noortenõunik J. Maismaa, peavanema abi E. Maddisoo, „Eesti Skaudi“ peatoimetaja n.-skm. L. Kärsen.

SIRVIME

Nagu käesoleva ajakirja peatoimetaja veerust võisid lugeda, möödus tänava märtsikuu 20. päeval 85 aastat „Eesti Skaudi“ sünnist. Selle sünnimuse puhul avame oma ajakirjas uue SIRVIME lehekülje, et meelde tuletada, millest kirjutas skautide ajakiri noil aastail, kui see liikumine sidus Eestimaal veel kümneid tuhandeid noori.

NOPPEID MINEVIKU SKAUDIJUHTIDE MÕTETEST

Nskm. Juhan Kokla: „Meie vahel valitsevad patriarhaalsed vahekorrad: pisikesest hellkäpast skautmasterini, vanemani oleme sinasõbrad. See ei tähenda, et skautlus ei õpeta vanemaid juhte respektierima. Ei, sinasõprus viib meid üksteisele lähemale, kergendab üksteisest arusaamist ja tööd. Nii kasvab meis vennalik vaim, tunneme end ühise perena. Seda peame selgitama ka avalikkusele, kes sageli kummaliselt vaatab ja kui ebaviisakust võtab kui skaut omast vanemale „sina“ ütleb.“

Skm. Richard Tõnuri: „Välistegevus, eriti välimängud, on kõige moodsama meetodiga skautlikus kasvatuses. On korduvalt toonitatud, et skautliku tegevuse väärtus seisab välitegevuses. Kuid seda väärtust ei tule hinnata ja kasutada ainult suvel, vaid aasta läbi, eriti aga mil ilmastikuolud seda meile vähegi võimaldavad... Viime mängud ja omi poisse välja, vabasse õhku, sest need 1) haaravad poisse, 2) harjutavad skautlema, 3) arendavad neid. Normaalsele poisile meeldib tõtata välja vabasse loodusesse, tunda avarust enda ümber, olla erk, vahva ja julge. Rõõmu tunda üleelamistest, nautida midagi ro-

mantilist. Välimängud viivad meid värskesse õhku, organiseeritult panevad meile ülesandeid, kus tuleb joosta, roomata, luurata, ennast valitseda ja ennast ohverdada. Suurel ja avaral mänguväljal meie ürgenergia leiab elu ja vabaduse... Salakaubavedajad ja piirivalvurid, sulgi ja politsei ei ole ainsamad mängitavad mängud. Katsetame põhjanaba uurijaid, korraldame uurimus-ekspeditsiooni saanide-kelkudega, milledele „laotud“ kõik tarvilikud abinõud. Põhjapoolsetel poistel on looduslikud rannikud, lõunapoolsetel mitmed huvitavad kõrgustikud. Nende „tippude“ ületamine kasvavatele noortele pakub palju huvi, oskust ja sitkust. Mida raskem ja keerukam on selline ekspeditsioon, seda õpetlikum ta on.“

Suur Sammur: „Parimaks töö edukuse aluseks skautlikus töös kõigi teiste tööviiside kõrval on tunnustatud salgatöö süsteem. Kõik kogunud ja õieti tegutsenud juhid vaevalt seda eitavad. Kuid töö sel viisil kannab ainult siis head vilja, annab häid tulemusi, kui seda tehakse õieti – kui rakendatakse salk õiges skaudivaimus sel meetodil meie suurte skautlike sihtide saavutamisele.“

Meil, pealinlastel on aastate kestel traditsiooniks kujunenud igal aastal agaramatele skautidele ja salga-juhtidele korraldada pikema kestvusega kool – kursus, kus poistele püütakse õpetada puht skautlikke tarkusi ja oskusi salga juhtimiseks ja neis sisendada õiget skaudivaimu ja enesedistsipliini... On katsetatud igasuguseid viise, kuid kõigil on olnud omad puudused ja paremused – eesmärk on jäänud siiski samaks: saagu neist poistest tublid juhid oma salgale.“

R. Baden-Powell: „Õnn on teie asi, see on rõõm, mis jääb teie juurde alati ja ta ei tule enamasti mitte niipalju enda lõbustamisest, kui heategemisest, mis aitab teist inimest.“

MEIE PÜHAD PAIGAD

Kaarli kirikus ei lõpe inimestevõr Eesti Vabariigi Presidendi Lennart Meri sarga juurde. Viimane hüvastijätt. Eesti Skautide Ühingu lipp lipuspaleeris andmas viimast au lahkunud Eesti suurkujule. Eesti Skautliku Antoni Keskgildi lipp sellest rivist puudub. Mõtteis aga on vanad skaudid-gaidid oma lippu austusest langetamas, sest seob ju kasvõi Kaarli kirik üksi gildiskaute nende päevadega, kui käis Eesti iseseisvuse taastamine. Nii ütles ju ka meie President – „iseseisvuse taastamine”, mitte „taasiseseisvumine”.

Läkituses Lennart Meri presidendiks saamise puhul, millele kirjutasid peale gildiskautide alla ka skautlike noorteorganisatsioonide esindajad, on öeldud:

„...Te olete õigusjärgse Eesti Vabariigi seaduslik President. Teie eelkäija, President Konstantin Päts, oli Eesti skautliku liikumise patroon. Oma viimases kõnes Eesti skautlikule noorsoole ütles ta: „Noored, te võtate kord oma õlgadele selle töö edasijätkamise, mis teie vanemad teevad. Te peate teadma, et teie vanemad on rasketest aegadest läbi tulnud ja see koorem, mida nad teile edasi annavad, ei ole mitte kerge... Ärge aga eluraskuste tulekul iialgi kaotage lootust sellele, kes valmis on kõiki raskusi enese peale võtma ja kõigepealt valmis on oma isamaa auks kõik tegema ning isamaa auks ja isamaa tööks ikka valmis on.”

Eesti skautlus on neid sõnu meeles pidades rasketest aegadest läbi tulnud ja on ALATI VALMIS asuma isamaa tööle... Loodame, et Te annate meie liikumisele õnnistuse, härra President. Palju tervist, jõudu, tarkust ja tahtmist Teile oma vastutusrikkas tegevuses!”

Seda lahkunul jätkus ja Eesti skautlus mälestab sügava austusega oma vaba riigi teist Presidenti.

Kaarli kirik sai Antoni nime kandvale skaudigildile omaks pühaks kohaks 22. veebruaril 1990. aastal, kui ESAK korraldas selles kirikus esimese skautliku jumalateenistuse pärast 50 aastat kestnud keeluaega, tähistamaks Eesti Vabariigi 72. aastapäeva, ülemaailmse skautluse rajaja lord R.S.S.Baden-Powell'i 133.sünniaastapäeva ja Eesti skautluse isa Anton Õunapuu mälestust. Kirik oli puupüsti rahvast täis ja skaute nende seas arvukalt. Sel unustamatul päeval pühitses õpetaja Mihkel Kukk Eesti Skautliku Antoni Keskgildi lipu ja gildiskautluse Eestis. Paraku ei ole skaudigildi käsi käinud sugugi nii, nagu tol ajal loodeti, sest puudub järelkasv. Skautlus Eestimaal ise ei ole samuti kasvanud veel selliseks noorte liikumiseks, nagu tol ajal loodeti.

Igal aastal aprillikuu teisel päeval käivad skaudiveteranid „poisi” juures. Nii ka tänava. Ausammas Vabadussõjas langenud õpetajatele ja õpilastele avati 13. novembril 1927. aastal Tallinna Reaalkooli juures asuval platsil tuisuse ilmaga ja peagi hakati õpilaste hulgas ausammast kutsuma „poiss”. Nõnda käiakse ka täna „poisi” juures. Skautidele on see saanud pühaks kohaks. On ju Anton Õunapuu mälestus talletatud sellesse ausambasse.

Meie kolmas püha paik asub Aluste küla endise Liiv-oja talu õuel, kus mälestuskivi tähistab Anton Õunapuu sünnikodu asupaika ja kuhu kevadised bussiretked on jäänud mineviku asjaks, sest ilmselt nii skaudiveteranide vanus kui bussirentide hinnad on olnud takistuseks selle viiosteist aastat tagasi algatud tradistiooni jätkamisele. Teatepulga peaksid võtma üle noored skaudid, kellel on noorust ja tarmu oma organisatsiooni looja mälestuskivi korrashoiuks. Tulemas on skautluse sajas tegevusaasta. Kas minevikurajad hakkavad rohtuma?

SKM. LEHO MÄNNIKSOO

EESTI SKAUTLIKU ANTONI KESKGILDI ESIMENE PEAVANEM

HUNDUDELE

SIRLI ARUMÄE
SAARDE RÜHMA JUHT

LÖKKEJUTT

Selle loo kuulsin ühelt Kanada skaudijuhilt, kes jutustas seda 2001. aasta skautide ja gaidide suurlaagris ühel lõkkeõhtul. Panen lõkkejutu kirja, et ka teie, hundud, sellest osa saaksite.

Kord ühes haiglas, üheskoos palatis, lamas kaks raskesti haiget. Nad mõlemad olid väga raskesti seisukorras. See, kes lamas akna juures, oli südamehaige. Teine, kes lamas voodis ukse kõrval, oli halvatud. Ka arstide alarmnuppu suutis vaid ühe sõrmega vajutada.

Kuna halvatud haige ei näinud aknast välja, jutustas akna juures lamav südamehaige talle, mida ta aknast näeb. Ta rääkis, kuidas puudel oksad tuules liiguvad, kuidas mänguplatsil emad lastega mängimas käivad ja poisikesed palli taovad ja tempe teevad. Jutustas, kuidas tuvid ja varblased inimestelt saiaarasukesti vastu võtavad, millised lilled peenral õitsevad ja mida inimesed seljas kannavad, kuidas noored õhtuhämaruses pingil salamahti embavad ja õnnelikud paistavad. See, mida ta nägi ja jutustas, oli nende ühine meelelahutus ning pikkade päevade igavuse peletaja.

Halvatud haigel, kes lamas ukse juures, oli kade meel, et tema ei saanud seda kõike ise läbi akna näha ning pidi leppima vaid kuulduga. Nõnda saabus kord päev, kui südamehaiget tabas atakk ning halvatud haige oleks pidanud vajutama arstide kohalekutsumiseks alarmnuppu. Kadedus tema südames aga sai kaastundest võitu ning ta jättis arsti õigel ajal kutsumata.

Südamehaige patsient suri.

Järgmisel päeval tuldi palatisse halvatut ümber paigutama. Halvatu oli rõõmus, et nüüd saab ometi tema selle hea koha palatis, kus võib ennast päevad otsa lõbustada aknast välja vaatamisega. Pöetajad lükkasid voodi akna alla ning haige pööras silmad ootusärevalt akna poole... ning ta nägi akna taga laiuvat kõrvalmaja kõledat telliskividest majaseina.

Mis mõtteid ja tundeid äratas sinus see lõkkejutt? Jaga oma tööekspidamisi ka teistega! Aadressid, kuhu oma kirjutis saata, leiad ajakirja tagumise kaane siseküljelt. Ootame huviga Sinu mõtteid, hundu! Järgmises numbris avaldame need. Toimetus.

REBASEJAHT

Tore tagaajamismäng hundusalgale õues mängimiseks, näiteks koonduse teisel poolel.

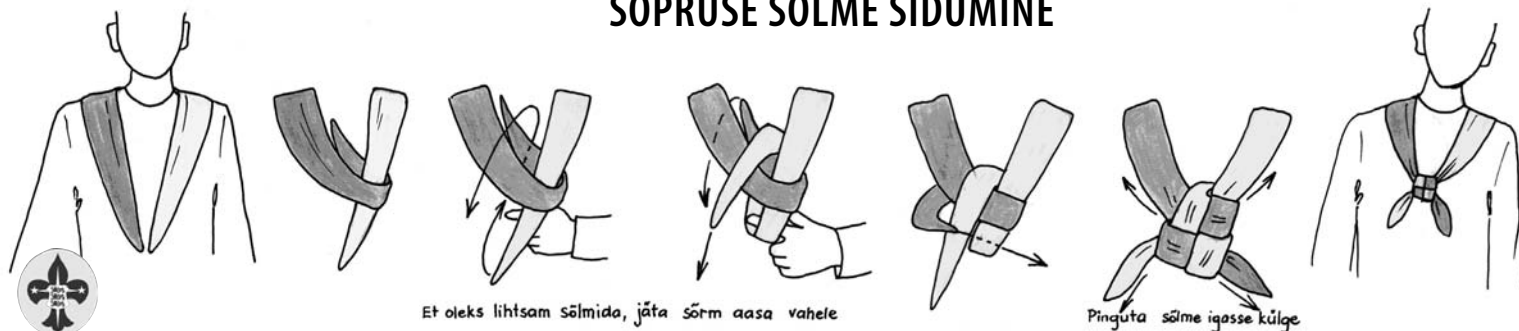
„Rebasejaht” on eesti rahvamäng. Enne mängu alustamist peaks kindlasti kokku leppima, kui suur on mängu maa-ala.

Mängukohaks sobib tihedasti põõsastega kaetud maastik või mets. Kaks mängijat (või rohkem, kui mängijaid on palju) hakkavad koorteks, üks (või kaks, kui mängijaid on palju) jahimeheks. Kõik ülejäänud mängijad on rebased.

Jahimees hüüab: „Üks, kaks, kolm!” Sellepeale pistaavad rebased jooksuma ja peidavad end põõsastesse. Jahimees ja koerad hakkavad rebaseid jälitama. Kui koer leiab rebase, annab ta jahimehele sellest valju häälega teada, kuid puutada ei tohi, kuni tuleb jahimees. Jahimees püüab rebaseid tabada kastanite, kuusekõbide või lumepallidega (talvel) või lihtsalt käega. Jahimees püüab rebaseid ka ilma koerte abita. Kinnipüütud rebane saab koeraks. Mäng lõpeb, kui kõik rebased on püütud.

Esimesena püütud rebane hakkab uueks jahimeheks. Valitakse ka uued koerad ja mäng kordub.

SÕPRUSE SÕLME SIDUMINE

Üheks Eesti Skautide Ühingu arenguvaldkonnaks on erialaskautluse edendamine ja skautlikule põhiprogrammile lisanduvat süvendatud erialase tegevuse viljelemise toetamine meie üksustes. Üheks sellise tegevuse kandjaks on Ökoskautide üksus ning siinkohal on toodud projektversioon keskkonnavalase tegevusega seotud väljaõppeprogrammist.

Kahel viimasel üldkogu koosolekul ei ole veel õnnestunud ESÜ struktuuris ja skautlikus programmis nn. eriskautluse kohta täpselt määratleda, kuid loodetavasti

saab see teoks sellel aastal ning nagu allolevast projektist võib lugeda, siis üheks projektversiooniks eriskautlusega tegelevate üksuste ühiseks nimetamiseks on kaimkond. Jääb vaid loota, et praegustel eestvedajatel jätkub jaksu ning tahtmist sellist noorele süvendatud ja lisaväärtusi andvate erialaste teadmiste pakkumiseks ning ehk kunagi saame lisaks ökoskautide kaimkonnale rääkida ka mereskautide ja õhuskautide kaimkondadest. Eeldused selleks on olemas juba praegu.

04. märtsil 2006 a. Tohisoo mõisas Kohilas koostatud detailne tegevuskava Ökoskautide kaimkonna ja selle erialade arendamiseks Eesti Skautide Ühingu.

Ökoskautide kaimkond korraldab:

- I. Ökoskautide erialast õpet (Ökoskautide erialajärgude programmi järgi).
- II. Erialamärgi kursusi teistelegi skaudüksuste skautidele ja hundudele.
- III. Tulevastele täiskasvanud ökoskautide juhtidele kursusi „Tere tulemast ökoskautlusesse“.
- IV. Ökoskautide instruktorite õpet skaudijuhtidele ja ränduritele, kes on läbinud süvendatud eriala kolm järku või omandanud põhiteadmised kutse- või erialaõppena vastavasisulisel kutseõppeasutuses.

Peab registrit:

- I. Ökoskautide erialade järgunõudeid sooritanud skautide kohta.
- II. Keskkonna-, loodus ja teiste kaimkonna tegevust puudutavate erialade spetsialistide üle ESÜ-s;
- III. Ökoskautide eriala instruktorite kohta ESÜ-s ja väljaspool.

Kaimkond – erialaskautide-kaimude (võib olla üle-eestiline) ühendus.

ÖKOSKAUTIDE TEGEVUSSUUNAD (ESÜ SÜVENDATUD ERIALAD)

Võimalik skautidel saada erinevaid erialamärke	Tavavanas alustamisel*	Noorjahimees programm	Loodushoidja programm	Retkejuht programm
III järk	11-13	Noorjahimehe algteadmised.	Ökoloogilised algteadmised (Botaanik vms.)	Retkejuhi algteadmised (Matkaja eriala I osa)
II järk	14-15	Noorjahimehe põhiteadmised II järk. 	Arendatud teadmised keskkonnakaitsest 	Retkejuhi põhiteadmised
I järk	16-19	Noorjahimehe põhiteadmised I järk. Pärast I järgu sooritamist pääseb vähemalt 16 a. noor riiklikule jahieksamile. * kujundus erineb II järgu märgist	Pärast järkude ja erialaeksami sooritamist on noorel võimalik kandideerida keskkonnavaladele ülikoolides (kaasa soovituskiri). 	Süvendatud retkejuhi oskused. Võimalik läbida pärast I järgu sooritamist retkejuhi sertifitseerimise (võimalused täpsustamisel)

Kõigi kolme järgu programmi läbimisel avaneb võimalus kandideerida instruktori astmele – selleks vaja läbida spetsiaalsed kursused, koolitused ja tuleproovid.

Instruktori järk vähemalt 18 a. skaudijuhile /instruktori nimetus isikule väljapoolt skautlust.	Instruktor erialakoolituse läbinud/ erialaliste teadmistega skaudijuht või väljapoolt skautlust erialaliste teadmistega isik.	Noorjahimees:	Loodushoidja:	Retkejuht:
--	---	---------------	---------------	------------

Hiljem programmiga liitunud vanema või kiiremini edasi jõudva noore puhul pole vanus järgu sooritamisel määrav.

Esialgse projekti koostasid ja vormistasid:

LEHO MÄNNIKSOO, MTÜ ÖKOSKAUDID JUHATUSE ESIMEES
DEIVIS TREIER, ÖKOSKAUDID TALITUSJUHT

AAT SARV, VANA-HARJU SKAUTIDE MALEVA JUHT

TALLINNA SKAUDILIPKOND SIIL

Siili lipkond asutati 1996. a. Tallinna Läänemere Gümnaasiumis. Lipkonna juht Svetlana Logussova oli varem pioneerilaagri kasvataja, turismiklubi liige, käis matkadel ja tegeles mäeturismiga. Skaudilaagris Lõuna-Eestis, kuhu teda kustus üks tema tuttav ja kus olid nii eesti kui ka taani skaudid, tutvus Svetlana esmakordselt skaudiliikumisega. Septembrikuus, kui ta pöördus tagasi tööle Läänemere Gümnaasiumisse, kus ta töötas (ja veel töötab) huvialajuhina, otsustas Svetlana asutada oma skaudilipkonna.

Esimesele koondusele tuli 10 õpilast, oktoobrikuuks oli lipkonnas juba 20 õpilast. Tekkis küsimus, kuidas nimetada oma skaudirühma. Lipkonna liikmed tahtsid, et nende lipkonna nimetuseks oleks loom, kes elab Eestis, kes on töökas ning ei lase endale liiga teha. Ja nii sündis kena nimetus „SIIL”.

01.03.97 andsid 12 „siili” pühaliku töotuse allveelaev „Lembitu” ja pärast seda registreeris lipkond end Eesti Skautide Ühingu liikmeks.

9 aasta jooksul on Siili lipkonna liikmeteks olnud üle 250 õpilase erinevatest Tallinna vene koolidest. Praegu on lipkonnas 43 inimest.

Siili lipkonnas on 2 vanemskautide salka, 3 skautide salka ja 1 hundupesa. Iga salga/pesa ülem on skaudi liider, kes on vanem kui 18 aastat, on tegelenud skautlusega rohkem kui 4 aastat, kellel on läbitud skaudiliidri kursused (skaudijuht Svetlana ise korraldab seda koolitust) ja kes on liidriks õnnistanud. Lipkonnas on 10 liidrit, seitsmel nendest on oma salgad ja veel kolm liidrit nii nimetatud „Ranger’id”, kellel ajutiselt ei ole praegu oma salka.

Peale skaudiliidri valitakse salkades komandör salga liikmete seast, kes on liidri „parem käsi”.

Siili ülemvõimu organ on liidrite nõukogu, kuhu kuuluvad kõik 10 liidrit ja lipkonna juht.

Täidesaatev organ on staap, kuhu kuuluvad lipkonna komandör, sekretär, varahoidja, majandusjuhataja ja 6 salga komandöri.

Iga september valivad kõik lipkonna liikmed lipkonna komandöri, sekretäri, varahoidja ja majandusjuhataja. Lipkonna komandöriks võib saada iga poiss, kes on vanem kui 14 a. ning kes on „Siilil” liige olnud rohkem kui 2 aastat.

Läänemere Gümnaasiumis toimub iga laupäev kell 10.00 staabi istung, kell 11.00 on kõikide salkade rivistus ja pärast algavad salkade koondused nii Läänemere Gümnaasiumi hoones kui ka väljaspool.

„Siilidel” on oma kombed ja traditsioonilised üritused. Septembri lõpus tähistab lipkond oma sünnipäeva (sel aastal on 10. sünnipäev, tulge meie külla!). See on suur üritus kontserdiga, kuhu kutsutakse Siilide vanemaid ja lipkonna sõpru, auhinnatakse tublimaid siile lipkonna 3-astmeliste medalitega ja vanemaid, kes aasta jooksul aitasid lipkonda ja võtsid aktiivselt osa lipkonna elust. Juba kolm aastat korraldavad Siilid kevade lõpus pikniku, kuhu sõidavad lipkonna liikmed koos vanematega, et vanemad saaksid lõbusalt puhata ja tutvuda lipkonna tegevustega. Juba 5 aastat korraldavad Siilid juunikuus projektina õpilastele telklaagri, et propageerida skaudiliikumist. Suve lõpus käivad siilid 4–5-päevasel matkal. Sel aastal oli lipkonnas üks uuendus, lip-

kond valis tublimat Siili ja teda auhinnati oranži kaelarätikuga, mida ta võib kanda aasta lõpuni ning pärast valitakse uus tublim Siil. Valimine on kaheastmeline, esimeseks kontrollitakse kõiki skautide teadmisi ja käitumist ja teiseks valitakse 7–10 parimat, misjärel toimub salahääletamine. Kõige vahvama üritus on liidriks õnnistamine – kui vanemskaut saab 18 aastaseks, siis liidrite nõukogu otsustab, kas ta võib saada liidriks ja võtta endale salga või ei. Kui otsus on positiivne, siis toimub mõnes laagris liidriks õnnistamise salateremoonia. Lisaks sellele osalevad siilid kõikidel ESÜ üritustel, igasugustes rahvusvahelistes laagrites (Venemaal, Austrias, Šveitsis, Soomes, Taanis, Inglismaal), korraldavad lipkonna talve- ja suvelaagreid, seminare, salga matku, koolitusi jne.

Selleks, et need üritused ellu viia, kirjutavad Siili liidrid projekte ja kevadeti koristavad Lasmamäe ja Pirita linnaosade territooriume, mille eest saadakse linnaosa omavalitsuste poolt raha. Näiteks praegu viivad siilid läbi üht väga tähtsat ja suurt projekti, mille eesmärgiks on skaudiliikumise propageerimine. Lipkonna liikmed käivad Tallinna koolides ja korraldavad infotundi, kus jutustavad skautlusest.

Läbi nende 9 aasta on kogu aeg toimunud pidev ja kindel arenemine ja kõik selle jaoks, et kõik lipkonna liikmed saaksid lõbusalt ja iseeneslikult vaba aega veeta.

Siilide 10. sünnipäevaks soovime õnneliku skaudielu!

OLGEM HOMME PAREMAD, KUI TÄNA JA EILE